

Standpunkt, som jeg anser for det vigtigste ved Sagen, nemlig den Forpligtelse, man har mod den lokale Befolkning, men tillige vilde hele det store Spørgsmaal om, hvad der skal gøres for at beskytte vores Fiskeres naturlige Rettigheder, og det er heri alle Stedets og det vilde (neppe) for det i Resultat. Is Soms Sagen foreligger da dette Fiskeri er gjort til et Regale, som er Gjenstand for Forpagtning, vilde jeg anse det for at være for jævnt at rejse Spørgsmaalet om Østersfiskeriets Frigivelse, der i alt Fald i nærerende Diebliffet ikke kunde ske. Men selv om Staten virkelig vil vindicere sig denne betydelige Indtægt af den lokale Befolkning, Erhverv, tror jeg, at det kunde ske paa en Maade, hvorved man med langt mere kjærtegn omsorg for de Paagjældendes kunde beskytte deres Erhverv. Det kunde ske for det første derved, at man, i stedet for at bortforpagte Østersfiskeriet, saaledes som det nu sker, lagde en bestemt Afgift paa Fangsten af hvert tusinde Østers og selvfølgelig ved Siden deraf førte Kontrol med Fiskeriet og fastsatte visse Bestemmelser til Fiskeriets Bevarelse osv. Men her man en Gang kommer inde paa at bortforpagte dette Fiskeri, og staar Sagen saaledes, at det i Diebliffet ikke er muligt at komme ind paa en anden Vej, idet der er afsluttet bindende Kontrakter for den nærmeste Fremtid, saa er jeg, naar jeg vil paatale den lokale Befolkning, henpaa til, at gøre det med Forpagtningen som Forudsætning, og denne Ret kan da kun ske tydelig derved, at Fiskeriet gaar over til et lokalt Selskab, for saa vidt der er et saadant, som vil overtage Forpagtningen paa Betingelser, der er nogenlunde gunstige for Statskassen. Og jeg paastaaar da endnu, at det ikke er noget fremmed Selskab, som kan være både en Statskassens Interesse og i sig selv saa godt som et lokalt Selskab kan gøres det, og naaam det fremmede Selskab kan gaa høiere i sit Bud end det lokale Selskab, saa er det fordi det førstnævnte ikke i den Grad som det sidste er henblikst til at tage det i sig selv og den Behandlingen af Fiskeriet for Fremtidens Skyld. Den høitærede Ministers udtalede dernæst til Statsraadet, Gt. Rådets Råd, havde en heldig Indflydelse paa Østersfiskeriets Udbylting

og at den ikke tilkom Forpagterne nogen Fortjeneste paa den Henseende, idet de nok havde fulgt disse Raads for saa vidt de vare optagne i Kontrakten. Jeg vil, nedsig, drage nogen Parallelisme mellem den høitærede Ministers Kundskab til denne Sag og min, men jeg tror dog, at han har været, at dette langt fra er Tilfældet. De indkomne årlige Beretninger vise idelig og idelig, at der er foretaget ugunstige Foranstaltninger fra Forpagternes Side, uden at der har staaet noget derom i Kontrakten. Naar Forpagterne saaledes til 4-5 Aar have udladt sig i benytte hele Fiske-distrikter, skønt den årlige have maattet svare Afgift af disse til Statskassen, for at Unglen kunde faa Tid til at udbille sig og naa en saadan Særlig, at den i med Tid kunde blive Gjenstand for et betydningsfuldt Fiskeri, saa er dette noget, som ikke har været paalagt dem i Kontrakten, og det er kun i et Hensigt til § 10 i den, at de have kunnet gøre det. Naar det endvidere er sagt i Kontrakten, at Minimumsmålet for den årlige Østers skal være 2 1/2 Tommer, men alle de fiske Østers mellem 2 1/2 og 3 Tommer atter ere blevne udlagte dels paa gamle Baner og dels paa Steder, hvor de kunde hynge, saa er dette heller ikke noget, der har været paalagt dem i Kontrakten. Naar de fremdeles med store Bekostninger have nedlagt Bastinger, medningede med Sernaler paa Grund af den stærke Strømning, for at skaffe dem nye Ungel Plads til at udbille sig, saa har dette heller ikke været paalagt dem i Kontrakten. Den høitærede Minister har endvidere erindret, at der ikke i Kontrakten er sagt, hvad alle de hvormeget de skulle gøre, men kun, at de skulle virke til Fiskeriets Udbylting, og naa dette formentlig vilde være et tilstrækkeligt Omfang, saa vil jeg ikke, hvorsom man har ladet 10 Aar gaa hen, i hvilke man årlig har medtaget Rapporten, uden at gøre opmærksom paa, at man ikke kan sætte Betingelserne for opfyldte, saa meget mere som de Bedkommende i disse Rapporten have udtalt deres Forventning om, at de paa Grund af de af dem udførte Foranstaltninger vilde faa deres Kontrakt fornyet i den § 10. Jeg kan derfor ikke ganske skjænde den høitærede Minister for en lidt den